

פריצה למצודה

שהתלונה למישטרה גרמה לדאגה רבה אצל חברי-הסניף, ועורכי-הדין חיים נרתם לפעולה. פרנקל העיד בבית-הדין שפוטט כי בסוף 1985 או בתחילת 1986 התבקש על-ידי חיים להתלוות אליו למצודת-חזאב. בדרך הציע לו לפרוץ למצודה ולהוציא משם תיקים מסויים. מים. הוא אמר כי בתיקים ייעשו שינויים, ואחר-כך יוחזרו למצודה. כדי לשכנעו, כנר-אה, להסכים להצעה, הסביר הנאשם לפרנקל כי השינויים ררושים למיכאל קליינר, והיע-נות לבקשתו של קליינר עשויה לעזור לנא-שם לקידומו במפלגה. כך נאמר בפסק-הדין.

סוכם בין השניים כי פרנקל יבצע את הפריצה תמורת 3000 דולר. הם עלו לקומה ה-11, שם נמצא גם חדרו של מיכאל רייסר המנות. עורכי-הדין חיים הראה לפרנקל את החדר שבו נמצאו הטפסים, וציין כי הוא רוצה את הקלטר שעליו כתוב "רעננה".

פרנקל הצטייד בתיקידי גדול, נכנס לחדר בקומה ה-11, הוריד את הקלטר והרושים וחזר לחניון של דיזנוודסטור. שם נמצא מישרו של עורכי-הדין חיים. הוא הכניס את תיקידי לתא המיטען של מכוניתו, עלה ל-מישרו של חיים, קיבל ממנו את מפתחות

הם מצביעים על-כך כי לפחות בעיני עצמו הצטייר כבעל פוטנציאל להגיע לעמדות-מפתח, ויתכן שהרגשתו זו הביאה אותו לביצוע פעולות האחרת מעמרו בעיני החברים במחנהו של רודר לוי. לקראת הוועידה ה-15 של תנועת-החרות שהתקיימה במרס 1986, נערכו בחירות כרי לקבוע את הצירים לוועידה. וכות הבחירה

שפרנקל יוכל לסחוט אותו אחר-כך לטובת חיים, ופעם לעורכי-דין ששימש כבורר בעניין שבו הופיע חיים כעורכי-דין של אחד הצדדים. חיים ביקש שיאמרו לבורר כי הבחורה היא מתנה מרוגלר חיים, כדי שהוא יהיה אסיר-תודה ויביע את תודתו בפסקי-הבוררות. אולם גם אחי הקביעות הללו הצליחה פרשה אחת להדהים ולזעזע את השופטת.

אין זה מתפקדי להיכנס למניעים, אשר המריצו את הנאשם לפעול כפי שפעל. זוהי עבודתו של פסיכולוג, ולא של שופט, כתבה השופטת ויקטוריה אוסטובי-סקיכהן, אשר נדהמה מהעבירות והמעשים שהוכחו לפנייה.

השופטת נימקה את פסקי-דינה על פני 146 עמודים מורפסים, שבהם ניתחה ברקוקנות את הראיות שהובאו לפנייה, ומצאה שהיא מאמינה ליהודה פרנקל, עורכי-דינה ועברייני במיקצועו, יותר מאשר לנאשם רוגלר חיים, עורכי-דין במיקצועו.

השופטת קבעה שהיתה קשירת-קשר בין עורכי-הדין והעברייני שופטים, וכי עורכי-הדין חיים האמין שבידי פרנקל האפשרות לשחדר שופטי-תעבורה. הוא שלח אליו לקר חות, ששילמו לו כסף למטרה זו. השופטת

מדוע פרצו למצודת זאב? מי הרוויח מזה? מי היו חברי-הכנסת שהיו מעורבים בפרשה? אילנה אלון

קבעה כי כסופו של דבר לא היו שופטים שקיבלו שוחד, אלא שהיה זה אברהם פלאי, מזכיר בית-הדין שפוטט לתעבורה, שסידר את העניינים בעצמו תמורת שוחד.

השופטת קבעה כי עורכי-הדין חיים היה מעורב עם פרנקל גם בעניינים של "גועל-נפש", כפי שכינה פרנקל את עיסקי הנשים. בשני מיקרים שילם עורכי-הדין חיים כסף לפרנקל כדי שיספק נשים לאנשים שבהם היה מעוניין. פעם למנהל הטאבו בנתניה, כדי

אילנה אלון
פעילות אחרי הנישואין

מיכאל ולאה קליינר
איש אלמוני בחניון

מכוניתו והעביר את התיק למכוניתו של עורכי-הדין חיים.

פרנקל סיפר כי בנוכחותו טילפן חיים לאדם שהוא קרא לו בשם מיכאל, והוריע לו כי התיקים בידיו. עם אותו אדם קבע להיפגש בחניון, לדברי פרנקל. פרנקל אומר כי הנא-שם סיפר לו שהאיש שאליו טילפן הוא ח"כ מיכאל קליינר. פרנקל ירד אחר-כך לחניון וראה את הנאשם נפגש עם מישהו, אך לא ראה את פניו של אותו איש. אחרי שעה וחצי חזר פרנקל למישרו של חיים, קיבל בחזרה את התיקים והחזירם למקומם במצודה.

הפריצה וגניבת-התיקים לא התגלו מער-לם, ואיש לא התלונן על-כך במישטרה. פרנקל גילה את העניין כאשר החליט להפוך לעד-מדינה ולספר למישטרה על כל חטאיו. ח"כ קליינר הופיע במישפט כעדה-הגנה

הוענקה רק לחברים שהצטרפו לתנועה עד ה-14 באפריל 1985. כל מי שהצטרף מאוחר יותר לא יכול היה להצביע. טפסי-ההצטרפות לתנועה, חתומים ומאושרים על ידי יושבי ראש ומזכירי-הסניף, נשלחו למצודת-חזאב. משם הועבר החומר למחשב.

בין המהגות השונים בתנועה היו חשדות הרדיים וסיכסוכים חריפים, ונשמעו תלונות על זיוף תאריכים בטפסי ההצטרפות. בדצמבר 1985 הוגשה תלונה למישטרת כפר-סבא, על-ידי מזכיר סניף תנועת-החרות ברעננה, נגד שלושה: אשתו של יור הסניף, אלי קצין; לאה קליינר, אשתו של חבר-הכנסת מיכאל קליינר, ונורמן פלאט. בתלונה דובר על זיוף תאריכי-הצטרפות, כדי להגדיל את התמיכה בקצין. אלי קצין השתייך למח-נהו של רודר לוי, וכך גם רוגלר חיים. השופטת קובעת שאין לה ספק בכך

היתה זו הפרשה של הפריצה למצודת-חזאב. כדי לגנוב משם טפסים של סניף-רעננה. זוהי פרשה פוליטית מובהקת, שעורכי-הדין חיים היה מעוניין בה עקב עסקנותו בתנועת-החרות.

עורכי-הדין חיים הצהיר מפעם לפעם כי פרנקל "נדבק אליו", מכיוון שהאמין בעתידו הפוליטי, וקיווה שיגיע לדרגת חבר-כנסת מטעם חרות. השופטת אינה מאמינה בכיש-רונו הפוליטי של חיים. הנאשם ניסה להס-ביר מיספר פעמים את דבקו של פרנקל בו, ואת הטובות' שפרנקל היה מוכן לעשות עבורו, באמנתו של פרנקל כי הוא — הנאשם — הפעיל במפלגת-חרות, יגיע אולי ביום מן הימים למעמד שאותו יוכל פרנקל לנצל כשעת-הצורך. גם אם דבריו אלה של הנאשם לא שיכנעו אותי בחשיבות מעמרו בתנועה הפוליטית שאליה השתייך,